

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱερατικοῦ Παντελεήμονος. (†304)

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν,
Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου·

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶ-
μεν κτλ.

Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐ-
λέησον μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ-
στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος β'.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα
πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πο-
νηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁ-
μαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν,
καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐ-
τῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κε-
φαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκί-
αις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ
κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν·
ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορ-
πίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου·
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν
μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό
μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρ-
τωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλ-
θω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν
θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ
σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγί-
δα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ-
ζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλ-
πίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώ-
θην σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐ-
κραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐ-
ξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς
μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰ-
σάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἰστῶμεν στίχους C', καὶ ψάλλομεν τὰ πα-
ρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια γ' ἐκ τοῦ Μηναί-
ου, δευτεροῦντες αὐτά. Εἰ βούλει, γ' τοῦ
Μηναίου καὶ γ' ἐκ τῆς φυλλάδος, ὡς ἐξῆς.

Στιχηρὰ προσόμοια γ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύ-
ριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός
ἐστίν.

Ὁ ἐπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φι-
λάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυ-
χῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θερα-
πείαν ἐπιδεικνύμενος· τότε τὴν φερώνυμον
κλῆσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδο-
σιν, καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐ-
ράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρα-
τιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε
σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ ἱαμάτων τὴν χάριν δεδεδυμένος, ὅτε τὴν εὐ-
σέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς
ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς μισή-
σας δυσσέβειαν· τότε σοὶ τὴν ἔνθεον αἴγλην
δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ
φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος,
θεία προγνώσει προειδώς σου, Παντελεῆμον
σοφὴ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν,
εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀ-
πὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν Κύριον.

Ὁ ἐξ αὐλῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων
ιάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀ-
ρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι
παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ
καὶ πανίερρον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πι-
στῶς τελοῦντας, χάριτι θεία τούτους καταύ-
γασον, θεομιμῆτω κεκρημένος, προσωνυμία
σαφῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι,
δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Καὶ τὰ ἐξῆς γ' ἐκ τῆς φυλλάδος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολ-
λὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσε-
ται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐ-
τοῦ.

Παντολέων τὸ πρότερον, Παντελεήμων δὲ ὑ-
στερον, Χριστὸς σὲ ἐκάλεσε ὅτι ἅπαντας, πι-
στοὺς σώξεις πανεύφημε, ὡς ἐλεήμων συμ-
παθῆς, τοῦ Κυρίου φωνῆς δὲ ἀκουσάσης, καὶ
ταύτης δὲ λεγούσης, τοὺς πτωχοὺς οἱ ἐλε-
οῦντες, δανεῖζει τοῦτον μακάριε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐ-
παινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ πανάριστος Μάρτυρας, καὶ Ἀνάργυρος ἐν-
δοξος, Χριστοῦ ὁ περίδοξος καὶ λαμπρότα-
τος, Παντελεήμων ὁ πάνσοφος, ἀνεδείχθης
ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῶν πι-
στῶν δέ, ἱατρὸς τῶν ἐν νόσοις μαστιζόντων,
καὶ ἐν πίστει προσκυνούντων, τῆς σῆς εικό-
νος ἐμφέρειαν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Τῶν πιστῶν ἅπας σύλλογος, συνευφραίνεται
σήμερον, καὶ πανηγυρίζουσι τὰ οὐράνια, ὅτι
ἐπέλαμψε ἔνδοξε, ἡ σὴ μνήμη ἡ σεπτὴ, Παν-
τελεήμων Ἀνάργυρε, καὶ προστρέχομεν, ἐν
ναῶ σου τῷ θείῳ ἐκβοῶντες, ἀπὸ πάσης ἐπη-
ρείας, ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι Ἅγιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν, θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερρὸς ἀθλητής· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθέने; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.
Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς νη΄.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. (νη΄ 10-11)

Στίχ. α΄. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. (νη΄ 2)

Στίχ. β΄. Ῥῥυσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. (νη΄ 3)

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηε τῇ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεῦσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιότους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες

ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁμισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Ἐκτενής, τό· Καταξίωσον,
Πληρωτικά, Κεφαλοκλισία.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφῶς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Ἀναργύρως τὴν χάριν, παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθεράν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπεσεῖσω τὴν πλάνην, τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὔρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθύς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσοῦντων θεραπευτά, καὶ τῶν παθῶν διώκτη. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Ἡ παμφαῆς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ,

τοῖς πιστοῖς τὰ ἴαματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἰκετεύει γὰρ αἰεὶ Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, καὶ αἰετὴ λαμπρῆ ἀστὴρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἰπώμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ τῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρρήραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὗρες, μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀνυαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνί-

σχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοὶ πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ΄. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσεβείαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθῶσω ἀσέβειαν· τῷ ἱατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἱατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θεία χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτῆς ἀναδέδειξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὐτόνον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἁγίου. ᾠχος γ΄.

Ἀθλοφόρε Ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισιμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

ᾠχος γ΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ΄.

Ἀθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβές, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες Μαρτύρων καλλονή, πίστει ἐορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε· τοὺς σεπτούς τε ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξεῖπειν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτούς ἀγῶνάς σου, Παντελεῆμον ἀθλητά, τὸν ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποηθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιῳ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται * καὶ καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρείθρα, * ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν *
πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ
ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν
ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐ-
τοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ. (ρν΄ 1)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐή-
χοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
(ρν΄ 5)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡ-
μᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγ-
γελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κα΄ 12-19).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ
Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προ-
σέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ
ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, πα-
ραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγο-
μένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρ-
τύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ
προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑ-
μῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀν-
τειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμε-
νοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων
καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ
θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμε-
νοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ
ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ
ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξά-
λειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁ-
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Δόξα. ᾠδὴ β'.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. ᾠδὴ β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐλεῆμονα Χριστόν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαί με.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὠραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὄκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμπαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Παντελεήμονα τὸν πανάριστον Μάρτυρα
μέλω. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς
τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶ-
την ἡγείρας· νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα
τῆς ἀμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,
ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνατείλας οἶά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότητι,
πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλο-
νῆ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐ-
πικτώμενος, τῷ δεδοξαμένῳ, Λόγῳ καθω-
ράθης ὠραιότατος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστὸν, μάκαρ
ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος
γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς
ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύ-
ων, πάντων ἰατροῦν τὰ νοσήματα.

Δόξα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος,
καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐ-
τῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων
κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, μάκαρ ἀποστίλ-
βων τῇ λαμπρότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐλογίας Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν ἐπάρα-
τον, παρακοῆ γενομένην τοῦ κτίσαντος, τὸν
Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθο-
ρᾶς ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ
πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον Ἐρυ-
θρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβά-
τας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑ-
ποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.
Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
τῶν Ἐθνῶν στερειούσα, Ἐκκλησία τῇ πα-
ρουσία σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου
πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας
στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖ-
σιν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα·
ὄν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπει-
νὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπά-
ζουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄ-
χραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμα-
χθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστικῷ σου φαρμά-
κῳ περιποίησον.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.
Ἦχος β΄. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέ-
γονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεχομένη
σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ
σωτηρίαν ψυχῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγ-
ματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύστως
ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων παρι-
στάμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρό-
σταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ
πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας θε-
όφρον μεγαλέμπορος.

Δόξα.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ φέρων θεῖω νέυματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

**Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...**

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῶ πατρί, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν

τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ς' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσα ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβεράς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥομφαία με, ἠδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης ἀλλ' ἴασαι, λόγῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πλουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξιώσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ δ'.

Ἦχος β'. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότη τοῦ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἣν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰνέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Τετρωμένοις, βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπώσάμενος.

Δόξα.

Ὁ πρεσβύτου, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνιδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρω, εἰς ἓν συνῆψας ἀφράτῳ Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε΄.
Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὀδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα ἄχραντε ὀδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξενώσας φρενί, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρῶν πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῶ συγκαιόμενον, τῶν ἀ-

μαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομήτορ ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε΄.
Ἦχος β΄. Ὁ φωτισμός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερία σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων χαίρων ἐκραύγαζες· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλητικῶν, προϊστάμενος μάκαρ ἀγωνισμάτων, θεία δυναστεία περιεγένου, τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεανικῆν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Δόξα.

Ἀσυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ ὁ ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῆ συνεργίᾳ, Χριστὲ δυναμούμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, ἀγνὴν οὐ γινώσκωμεν.

Καταβασία.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστὲ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ Ϛ´.
Ἦχος β´. Ὁ εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἰλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου. Οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατακρίσεως ῥύσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ Ϛ´.
Ἦχος β´. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαισία, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις θεόσοφε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριστος· σὺ διὰ πύρρον γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφροννας.

Δόξα.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῆ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαθλήσας θεόφρον ἐν χάριτι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀγνή περιέχεται, περιγραφή τοῦ σώματος, ὁ τῆ θεία μορφῆ ἀπεριγραπτος.

Καταβασία.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α´.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοῶντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρίας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ὡς καὶ γὰρ, τοὺς ἑαυτῶν ναοὺς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων, ὁμοῦ τὴν θεραπείαν παρέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος. (†304)

Στίχ. Γαλακτόμικτον, Μάρτυς, αἷμα σῆς κάρης,
Δι' ἣν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάσανον ἐβδομάτη λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας, πατρὸς μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἑλλήνος, ὕστερον δὲ χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νοθεσίαις· μητρὸς δὲ Εὐβούλης, ἐκ προγόνων τὸν

Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μανθάνει· δι' ἧς παῖδά τινα, ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτόν, ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντελέων, εἶπε, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν· εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ὁ δὲ Παντελέων ἤχθη πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσεσι μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθεὶς, τύπτεται δεινῶς καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θαρρῶν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβῆς, θηρίοις ἐκδίδεται· ἐξ ὧν ἀσινῆς διαφυλαχθεὶς, δεσμεῖται τροχῷ, καθηλωθέντι μαχαίραις καὶ ἀφεθέντι ὑπόθεν κατὰ πρηνούς. Εἶτα, δεξάμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἠΰξαστο· καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἠνέχθη αὐτῷ, ἀντὶ Παντολέοντος, καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός· καὶ ἐν τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἐκουσίως τὸν αὐχένα προτείννας, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν. Λέγεται δέ, ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται. (†304)

Στίχ. Αὐγὴν ἐφευρὼν σαρκικῶν τυφλὸς λύχων,
Καὶ ψυχικὴν ἠθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα τρεῖς Μάρτυρες, οἱ ἐκ τῆς Θράκης, ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλασσοάθλους ἰσαρίθμους, Χριστέ μου,
Ἄγρα θαλάσσης Τιβεριάδος δέχου.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης τῆς ὁμολογητριάς, τῆς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μονῇ τοῦ Μαντινέου. (†759)

Στίχ. Χριστὸν μὲν αἰνεῖ Ἀνθοῦσα παρὰ πλάνοις,
Χριστὸς δὲ αὐτῆς Ἀνθοῦσαν παρ' Ἀγγέλοις.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Χριστόδουλος, ὁ ἐκ Κασσάνδρας, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1777, ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χριστόδουλος σταυρὸν αἶρων, ἀγχόνῃ
Στερῶς ὑπῆλθε, δοῦλος ὡς Χριστοῦ μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Μανουὴλ ὁ μάγιστρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δι' Ἐμμανουὴλ ὁ Μανουὴλ πτωχεύσας,
Νῦν δὲ οὐρανῶν οἰκεῖ τὴν Βασιλείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ νέου στυλίτου, κεραυνῷ τελειωθέντος. (C' αἰ.)

Στίχ. Ἐλκων τὴν χάριν ὁ Συμεὼν ἐν στύλῳ,
Ὑπὸ κεραυνοῦ τὸν βίον τερματίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, πρώτου ἐπισκόπου Βουλγαρίας καὶ τῶν ἁγίων Γοράσδου, Ναούμ, Ἀγγελαρίου καὶ Σάββα, μαθητῶν τῶν ἁγίων ἰσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου.

Στίχ. Κλήμης Ἀχρίδος σὺν μαθητῶν τετράδι,
Ἰσαποστόλων εἰλήφασιν τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Εὐβοέως, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Εὐχῇ νοερᾷ, Γεράσιμε, καὶ νήψει,
Εὐβοεῦ, διέπρεψας, ὁσίων εὐχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, τοῦ ἐν Νόβγκοροντ, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1392)

Στίχ. Οὐχ ὁ Νικόλαος μικρὰν ἔσχε νίκην,
Ἀλλὰ μεγίστην νικήσας τὸν Βελίαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ, Μητροπολίτου Μόσχας. (†1555)

Στίχ. Ἀγάλλου ποιμὴν τῆς Μόσχας Ἰωάσαφ,
Ὅτι διωγμὸς διὰ Χριστὸν ὑπέστης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ὧδαὶ τῶν κανόνων.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον ἀεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι καταρρυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις, ρῦσαι πρεσβείαις σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κάμιнос γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὄθεν ἰκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ζ'.

Ἦχος β'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρὸν λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσῃ παναοίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαρίωτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πί-

στει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἁγίων ψυχαί, καὶ δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν ἀνχένα, μελωδεὶς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρήσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Κάμιнос ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχὴ μου πρεσβεύουσας, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλόανθρωπον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὄθεν ἰκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θεία στοργῇ με τοῦ κτίσαντος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξης τοῦ Πατρός, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρ-

δίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος β΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν καθοδηγούσης.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὠφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν, τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει, τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνει ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ * πόντον Ἐρυθρὸν * καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, * ἀναβάτας τριστάτας * δυσμενεῖς ὄρωντες * ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, * ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· * Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε * καὶ οἱ ἀσθενούντες * περιεζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὡδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον * οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός· * ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, * ἵνα ἐκ πλάνης ρύση τοὺς κραυγάζοντας· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε΄.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας * τὸ πρωτόγονον χάος, * ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα * ὑμνεῖ σε, Χριστέ, * τὸν δημιουργόν, * ἐν τῷ φωτὶ σου * τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνων.

Ὡδὴ ς΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με * ἐβόησα πρὸς Κύριον, * καὶ ἐπήκουσέ μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡδὴ ζ΄.

Ἀβραμιαῖοί ποτε * ἐν Βαβυλῶνι παῖδες * καμίνου φλόγα κατεπάτησαν * ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· * Ὁ τῶν πατέρων * Θεός, εὐλογετὸς εἶ.

Ὡδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες * τῷ θείῳ πυρπολού-
μενοι ζήλω, * τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλῆν
* ἀνδρείως κατεπάτησαν· * καὶ μέσον πυρὸς
* ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύρι-
ον.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξο-
τέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδι-
αφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Ἐκ τῶν κανόνων ἡ θ' ᾠδή.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ θ'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐ-
σκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορ-
πισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον με-
γαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θά-
νατον, ὁ Ἄδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγη-
σε· ξύλω δὲ παγεὶς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκα-
σμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε· διὰ
τοῦτό σε γεραίρομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑ-
πὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄδου τὰ
βασιλεία Κόρη· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄ-
νω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶν-
τάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν
μου, ἠδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν,
ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχου-
σα ὄλη· καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύ-
λας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ θ'.

Ἦχος β'. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔ-
σχατον· ἔνθα κατασκηνώσας μακαριώτατε,
τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἠ-
ξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα
τὸν ἀπέραντον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως,
συσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ
Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτόν παμμάκαρ
χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς στε-
φάνους τῶν ἀγώνων σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὡσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις· διό σε πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Δόξα.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος· καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχὼν παντὶ θλιβομένῳ, λιμένα τε εὐδίων, καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς ὡς Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία. Ὠδὴ θ'.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· * Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε * σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη * ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * σέ, Θεοτόκε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλαΐσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν ἄγιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομητορος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ', ρν').

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταϊγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμὸς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐλεος Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμων σαφῶς, ὠνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπαθῆς γὰρ ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν ἔνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπερλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐλεος Θεοῦ μιμούμενος, ...

ἢ τὸ ἐξῆς ἐκ τῆς φυλλάδος·

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὡς ἡ πηγὴ Σιλωάμ, ἀνεδείχθης πανεύφημε, κατακλύζων

ἅπαντας, τοὺς πιστοὺς τῶν θαυμάτων σου, ὥσπερ ἡ ψάμμος ταῦτα Ἀνάργυρε, Παντελεῆμων γὰρ ἐπληθύνθησαν, καὶ τὸ σὸν ὄνομα, εἰς οἰκουμένην ἅπαντα δοξολογῶν, καὶ πανηγυρίζουσι, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτήν.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σωμάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἔτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατροῦ ἅπαντας, καὶ ζοφεράς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι· καὶ τοὺς ὀρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίας λάμπων καὶ θαύμασιν, ἄνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφώς, πίστει τε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα. Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους, βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων, εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. Ἄλλ' ὧ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυ-
νοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαρι-
στοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ
παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰη-
σοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κό-
σμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτί-
ας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος,
* Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ *
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄ-
νομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, *
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαι-
ώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με *
* ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου
ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί
σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθά-
νατος * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθά-
νατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε Ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον,
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων
ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

[Καὶ Ἀπόλυσις.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανό-
νος τοῦ ἁγίου, αἱ γ' καὶ στ' ᾠδαί.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141' (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυ-
ρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὅψιστε.
(141' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς
ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (κα' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 118' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (118' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (118' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (118' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (118' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συν-

δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς 118' (91).

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἀθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἀθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. **Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α'.**

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἱαμά-

των τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κοιμισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν. **Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.**
(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

ᾠχος βαρῦς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους * μετεμορφώθης, * καί, ὡς ἐχώρουν, * οἱ μαθηταὶ σου * τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, * ἐθέασαντο· * ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, * τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, * τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον Β' (β' 1-10).
(Ζῆτει αὐτὸ τῆ ΚΣ' Ὀκτωβρίου,
τοῦ ἀγίου Δημητρίου).

Προκείμενον. ᾠχος βαρῦς. (Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῆ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόψη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλουῖα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς ια').

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τοῦ ἀγίου. (Εἰς τὰς μνήμας μαρτύρων).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
(Ἰω. ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δουλὸς μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν

ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνεσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξιώσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.
